

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/71/2015
Identifikačné číslo spisu: 5015200451
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5015200451.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Ľubici Filovej, v právnej veci navrhovateľa: U. K. L., bytom O. XXXX/X, Y., zastúpený advokátom JUDr. Mariánom Ďurinom, so sídlom Sibírska č. 4, Bratislava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. júna 2015 č. k. 25Sd/84/2015-41, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 25. júna 2015 č. k. 25Sd/84/2015-41 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne z 9. februára 2015 č. XXX XXX XXXX X-I. z r u š u j e a vec v r a c i a odporkyni na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 25. júna 2015 č. k. 25Sd/84/2015-41 v potvrdzujúcej časti rozhodnutia odporkyne z 9. februára 2015 č. XXX XXX XXXX X-II. p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom z 25. júna 2015 č. k. 25Sd/84/2015-41 potvrdil rozhodnutia odporkyne z 9. februára 2015 č. XXX XXX XXXX X-I. ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku od 18. júna 2010 podľa § 26a a § 142 ods. 4 písm. a/ zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 100/1988 Zb.“) a podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a č. XXX XXX XXXX X -II., ktorým bol od 18. marca 2014 odňatý starobný dôchodok priznaný podľa § 65 zákona o sociálnom poistení a to podľa § 112 ods. 2 a 6 zákona o sociálnom poistení.

Súd prvého stupňa mal preukázať, že navrhovateľ si žiadosťou spísanou 18. júna 2013 uplatnil nárok na starobný dôchodok. Podľa rozhodnutia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava z 19. januára 1999 pod č. XXXXXXXXXXXXXXX/2-VÚSZ/DO-1 bol navrhovateľovi podľa § 26 zák. č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov (ďalej len „zák. č. 114/1998 Z. z.“) priznaný výsluhový dôchodok od 1. januára 1999. Na nárok na výsluhový dôchodok a jeho výšku bola zhodnotená doba výkonu základnej vojenskej služby od 1. januára 1958 do 31. decembra 1959 zaradená do I. kategórie funkcií, ďalšia služba vo vojenskej škole od 1. januára 1960 do 31. júla 1961 zaradená do I. kategórie funkcií, doba služby od 1. augusta 1961 do 15. októbra 1985 zaradená do I. kategórie funkcií, doba služby od 1. augusta 1961 do 15. októbra 1985 zaradená do I. kategórie funkcií, od 16. októbra 1985 do 31. augusta 1992 zaradená do II. kategórie funkcií a od 1. septembra 1992 do 31. decembra 1998 zaradená do I. kategórie funkcií. Služobný pomer navrhovateľ skončil dňa 31. decembra 1998. V prejednávanej právnej veci bolo zrejmé, že navrhovateľ vykonával profesionálnu službu vojaka v rozsahu viac ako 20 rokov a po ukončení služobného pomeru dňom 31. decembra 1998 mu bol priznaný výsluhový dôchodok podľa § 26 zákona č. 114/1998 Z. z., pričom pri priznaní výsluhového dôchodku sa na kategórie funkcií neprihliadalo. Navrhovateľ splnil všetky podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 písm. a/ zák. č. 100/1988 Zb. (V. časť zákona č. 100/1988 Zb.) dňom 16. júla 1996, kedy dovŕšil vek 55 rokov. Krajský súd na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že vzhľadom na zachovanie nároku navrhovateľa na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 písm. a/ zák. č. 100/1988 Zb. vo výške podľa § 133 ods. 1 v spojení s § 175 zák. č. 100/1988 Zb. v spojení s § 259 ods. 1 zákona o sociálnom poistení na rozhodnutie o nároku na starobný dôchodok (vrátane nároku na jeho zvýšenie za doby poistenia po vzniku nároku na starobný dôchodok) je daná právomoc Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia. Okolnosť, že odporkyňa v minulosti starobný dôchodok priznala nesprávnou aplikáciou ust. § 275 ods. 3 a § 293aa ods. 1 zákona o sociálnom poistení, správne opravila napadnutým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 -II. zo dňa 9. februára 2015, ktorým navrhovateľovi podľa § 112 ods. 2 zákona o sociálnom poistení starobný dôchodok priznaný podľa § 65 zákona o sociálnom poistení odňala. Krajský súd preskúmané rozhodnutia ako súladné so zákonom podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

2.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ, zastúpený advokátom JUDr. Mariánom Ďurinom odvolanie. Rozsudok krajského súdu považoval za nepresvedčivý, vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na stanovisko Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia k predmetnej veci. Potrdil, že dňa 16.07.1996 dosiahol vek 55 rokov, bol zamestnaný najmenej 25 rokov a v tom čase odpracoval 12 463 dní t.j. 34 rokov a 53 dní v zamestnaní I. kategórie funkcií; vykonal službu 2 512 dní t.j. 6 rokov a 322 dní v zamestnaní II. kategórie funkcií; odpracoval 4 871 dní t.j. 13 rokov a 126 dní v zamestnaní v III. pracovnej kategórii. Vo výkone služby tak odslúžil 14 975 dní, t.j. 41 rokov a 10 dní, v civilnom sektore a vo VŠJŽ odslúžil a odpracoval 4 871 dní t.j. 13 rokov a 126 dní. Spolu tak odpracoval 19 846 dní, t.j. 54 rokov a 136 dní. K rozhodnutiu č. XXX XXX XXXX 0-II. zo dňa 9. februára 2015 krajskému súdu vytýkal, že si neosvojil právny názor a ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR v obdobných sporoch. S tvrdením krajského súdu, že s poukazom na § 142 ods. 4 písm. a/ zák. č. 100/1988 Zb. je o nároku na dôchodok u vojakov z povolania príslušný rozhodnúť VÚSZ, nesúhlasil. Poukazom na § 129 zák. č. 100/1988 Zb. uviedol, že V. časť tohto zákona sa týka vojakov z povolania, ktorí sú počas činnnej služby hmotne zabezpečení ako vojaci z povolania a občanov, ktorí boli týmito vojakmi. Navrhovateľ bol zo služobného pomeru prepustený dňa 31.12.1998 podľa § 32 ods. 1 písm. d/ zák. č. 370/1997 Z. z., teda nie je vojakom z povolania. Dôchodkovú dávku žiada priznať za dobu, kedy je občanom, posudzovaný podľa § 142 ods. 4 písm. a/ zák. č. 100/1988 Zb. Podľa § 129 až 143 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. žiadosť o dávku dôchodkového zabezpečenia podáva na VÚSZ aj občan, ktorý bol vojakom z povolania O občanoch bývalých vojakoch z povolania pojednáva tiež § 142 zák. č. 100/1988 Zb., ale nie ods. 4 ale ods. 5 písm. a/ a to len v prípade, ak nespĺnil podmienku nároku na dôchodok podľa tejto časti. Na základe toho, že navrhovateľ podmienky na priznanie dôchodku vekom aj počtom

odpracovaných rokov splnil, nemôže o priznaní dôchodku podľa ods. 5 tohto zákona rozhodovať VÚSZ. Namietal, že s predloženým stanoviskom VÚSZ, ako dôležitým listinným dôkazom sa krajský súd vôbec nezaoberal, ani v rozsudku nezaujal voči nemu žiadne stanovisko. Dôvodil, že podaným odvolaním sa domáhal, aby pomerný starobný dôchodok bol priznaný a vyplácaný Sociálnou poisťovňou podľa II. časti zákona č. 100/1988 Zb., § 26 ods. 1. Zastával názor, že priznanie pomerného starobného dôchodku za dobu, kedy odvádzal odvody na dôchodkové poistenie do všeobecného systému sociálneho poistenia a nie do VÚSZ je v kompetencii Sociálnej poisťovne. Navrhovateľ ďalej uviedol, že iný spravodlivejší výpočet starobného dôchodku by vznikol pri posudzovaní všetkých odslúžených dôb a to od 01.09.1955 až do skutočného termínu odchodu z vojenskej služby v I. kategórii funkcií dňa 31.12.1998 vo fyzickom veku 58 rokov a tiež odpracovanej doby 13 rokov a 126 dní v civilnom sektore. Dôvody na riadne prepočítanie a objektivizovanie výšky starobného dôchodku jednoznačne existovali. Dôchodkový vek sa mu zníži iba za výkon prác zaradených do I. a II. kategórie funkcií a ním odslúžené dni v I. kategórii funkcií, čo sa na tento účel nedostatočne zohľadnilo, a čo ho vážnym spôsobom diskriminuje a poškodzuje. Rovnako vyjadril nespokojnosť s tým, že odpracované obdobie pred 18. rokom života sa podľa zák. č. 100/1988 Zb. vôbec neberie do úvahy hoci bol vo vojenskej službe na rozdiel od zákona o sociálnom poistení, podľa ktorého sa posudzuje odpracované obdobie už od 15 rokov. V prílohe poslal listinný dôkaz „Nariadenie Náčelníka GŠ ČSLA“ č. 11 zo dňa 02.08.1985 o zaraďovaní žiakov vojenských škôl do I. a II. kategórii funkcií pred prijatím do služobného pomeru vojaka z povolania a tvrdil, že odporkyňa tento dokument sústavne ignoruje napriek tomu, že je jeden z kľúčových dôkazov, ktorý zásadne narušuje jej výpočty. Záverom poznamenal, že podľa § 81 ods. 3 zák. č. 328/2002 Z.z. je VÚSZ príslušný na priznávanie, zvyšovanie, znižovanie, vyplácanie, zastavovanie a odnímanie výsluhového zabezpečenia. Na priznanie dôchodkových dávok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení, na ktorý vznikol nárok po 01.01.2004, VÚSZ nie je príslušný.

Právny zástupca navrhovateľa si uplatnil náhradu trov konania, ktoré vyčíslil v celkovej sume 145,84 eur.

3.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa dôvody namietané v odvolaní nepovažovala za opodstatnené. Z dôvodov uvedených v napadnutých rozhodnutiach trvala na vecnej správnsoti týchto rozhodnutí a rozsudok krajského súdu navrhla ako vecne správny potvrdiť.

4.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a podľa § 492 ods. 1, 2 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) a dospel k záveru, že rozhodnutie č. XXX XXX XXXX 0-I. je potrebné zrušiť a vec vrátiť odporkyni na ďalšie konanie a odvolanie navrhovateľa v časti týkajúceho sa nesprávnsoti rozhodnutia č. XXX XXX XXXX 0-II. nie je dôvodné.

V prejednávanej právnej veci bolo náležite preukázané a zistené, že navrhovateľ bol profesionálny vojak a službu konal 41 ukončených rokov. Odo dňa prepustenia zo služobného pomeru dňa 31.12.1998 má priznaný výsluhový dôchodok od 01.01.1999 podľa § 26 zák. č. 114/1999 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov. Z rozhodnutia VÚSZ číslo XXXXXXXXXXXXXXX z 19.01.1999 vyplýva, že pre nárok a výšku výsluhového dôchodku bola rozhodujúca doba služby od 01.01.1958 do 15.10.1985, od 16.10.1985 do 31.08.1992 a od 01.09.1992 do 31.12.1998.

Žiadosťou spísanou na Sociálnej poisťovni pobočka Žilina dňa 18.06.2013 navrhovateľ požiadal o

priznanie starobného dôchodku od 18.06.2010. Na strane 2 Prílohy č. 1 k žiadosti o dôchodok č. XXX XXXXXX/XX preukázal dobu zamestnania, poistenia a iných činností. Z tejto prílohy konkrétne vyplýva, že od 01.01.1958 do 31.12.1998 bol v služobnom pomere, od 01.01.1999 poberá výsluhový dôchodok, od 11.01.1999 do 31.12.2000 bol zamestnaný v Administratívno-hospodárskom stredisku Žilina a od 11.03.2006 bol zamestnancom Žilinskej univerzity v Žiline. Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 zo 06.09.2013 bol od 18.06.2010 priznaný starobný dôchodok podľa § 21 zák. č. 100/1988 Zb. a § 114 ods. 1 a nasl. zákona o sociálnom poistení.

Po podaní žiadosti o starobný dôchodok odporkyňa zistila, že nebola oprávnená o žiadosti spísanej dňa 18.06.2013 rozhodnúť a pri vydaní rozhodnutia dňa 06.09.2013 tak postupovala nesprávne. Kontrolou správnosti a zákonnosti postupu a rozhodnutia (zo 06.09.2013) o priznaní starobného dôchodku zistila, že navrhovateľovi vznikol nárok na starobný dôchodok podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb. (dovŕšením 55 rokov veku dňa 16.07.1996). Ďalší, pre rozhodnutie odporkyne v poradí druhý právny nárok na pomerný starobný dôchodok podľa § 26a zák. č. 100/1988 Zb. mu vzniknúť nemohol. Preskúvaným rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0-I. zo dňa 09.02.2015 preto rozhodla tak, že podľa § 26a a § 142 ods. 4 písm. a/ zák. č. 100/1988 Zb. a podľa § 259 ods. 1 zákona o sociálnom poistení žiadosť o priznanie starobného dôchodku od 18. júna 2010 zamietla a zdôraznila, že nie je príslušná rozhodnúť o nároku na starobný dôchodok podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov.

Preskúmaním zákonnosti postupu a tohto rozhodnutia odporkyne na základe oprávneného prostriedku navrhovateľa podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku krajský súd toto rozhodnutie odporkyne ako zákonné potvrdil. Navrhovateľ sa podaným odvolaním proti rozsudku krajského súdu domáhal zrušenia rozsudku pre jeho nepreskúmateľnosť.

Podľa § 492 ods. 1, 2 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Úlohou súdov bolo v prvom rade posúdiť zákonnosť postupu a rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX 0-I. z 9. februára 2015 o priznaní starobného dôchodku od 18.06.2010.

Zo spisov vyplýva, že na základe žiadosti o priznanie starobného dôchodku z 18.06.2013 odporkyňa uplatnený právny nárok posúdila v rozhodnutí z 13.09.2013 podľa § 21 zák. č. 100/1988 Zb. a § 114 ods. 1 a nasl. zákona o sociálnom poistení. Týmto rozhodnutím navrhovateľovi priznala starobný dôchodok od 18.06.2010 keď konštatovala, že dôchodkový vek u navrhovateľa je 55 rokov nakoľko získal 41 rokov služby v I. a II. kategórii funkcií.

Na rozdiel od právneho posúdenia nároku na starobný dôchodok v preskúvanom rozhodnutí z 9. februára 2015 odporkyňa pri posudzovaní nároku na starobný dôchodok vychádzala z dikcie ust. § 26a zák. č. 100/1988 Zb. (§ 26a ods. 1 znie Policajt, Profesionálny vojak a vojak prípravnej služby má nárok na pomerný starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 10 rokov a dosiahol vek aspoň 60 rokov). Konštatovala, že služobný pomer sa skončil dňa 31.12.1998. Posudzujúc podmienky vyplývajúce z § 26a ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. odporkyňa konštatovala, že tieto žiadateľ o starobný dôchodok nespĺnil, lebo nezískal aspoň 10 rokov zamestnania, ale iba 3 123 dní, čo je 8 rokov a 203 dní.

Odvolací súd sa s právnym posúdením odporkyne, konkrétne s posúdením podľa § 26a zák. č. 100/1988 Zb. nestotožnil. Vychádzajúc z tej podstatnej právnej skutočnosti, že § 26a zák. č. 100/1988 Zb. platí od 01.07.1999 dospel k názoru, že odporkyňa pri vydaní rozhodnutia č. XXX XXX XXXX 0-I. dňa 9. februára 2015 nemohla posúdiť právny nárok žiadateľa o starobný dôchodok podľa § 26a zák. č. 100/1988 Zb. a rozhodla tak v rozpore so zákonom. V súvislosti s uvedeným pochybením je potrebné zdôrazniť a po právnej stránke posúdiť „prvý“ vznik nároku žiadateľa na starobný dôchodok,

ktorý tak, ako to vyplýva aj z vykonaného dokazovania bol dovŕšením 55 rokov veku dňa 16.07.1996, pri preukázaní zaradenia do I. kategórie funkcií v rozsahu najmenej 20 rokov. Pre určenie dňa a podmienok vzniku nároku navrhovateľa na starobný dôchodok nebolo podstatné, že v tom čase (v čase dovŕšenia 55 rokov veku) bol posudzovaný stále vojakom z povolania v činnnej službe a že o výsluhový dôchodok požiadal až od 01.01.1999 po ukončení služobného pomeru dňom 31.12.1998.

Podľa § 94 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov nárok na dávku dôchodkového zabezpečenia a sociálnej starostlivosti vzniká dňom splnenia podmienok ustanovených týmto zákonom, prípadne vykonávacími predpismi.

Bez akýchkoľvek pochybností bolo v predmetnom prípade preukázané, že navrhovateľovi vznikol právny nárok na starobný dôchodok podľa citovaného ust. § 94 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. v čase, kedy sa na vzniknuté nároky (poberateľov výsluhových dôchodkov) vzťahovala V. časť zákona č. 100/1988 Zb. Zo spisov vyplýva, že navrhovateľ o takýto nárok samostatnou žiadosťou odporkyňu nepožiadala. O priznanie starobného dôchodku odporkyňu požiadal až dňa 18.06.2013 a dôchodok žiadala priznať od 18.06.2010.

Podľa § 142 ods. 4 zák. č. 100/1988 Zb. o dávkach dôchodkového zabezpečenia rozhodujú, pokiaľ ide o b) príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti a o vojakov z povolania v pôsobnosti Federálneho ministerstva vnútra, orgán príslušného ministerstva.

Pokiaľ navrhovateľovi bol rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 zo 06.09.2013 priznaný starobný dôchodok podľa § 21 zák. č. 100/1988 Zb. a § 114 ods. 1 a nasl. zákona o sociálnom poistení od 18.06.2010 a v ďalšom konaní bolo zistené, že na nárok na dávku nie je právne opodstatnený, a je vydané právne opodstatnené, resp. zákonné rozhodnutie o odňatí tejto dávky, podľa názoru odvolacieho súdu je nadbytočné vydávať nové rozhodnutie o priznaní takejto dávky. Úlohou odporkyne preto v ďalšom konaní bude postúpiť žiadosť spísanú dňa 18.06.2013 vecne príslušnému VÚSZ na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Úlohou súdov bolo v druhom rade posúdiť zákonnosť postupu a rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX 0-II. z 9. februára 2015 o odňatí starobného dôchodku priznaného podľa § 65 zákona o sociálnom poistení od 18.06.2010.

Podľa § 112 ods. 2 zákona o sociálnom poistení dávka sa odníme, ak zanikol nárok na dávku alebo ak sa zistí, že sa dávka priznala neprávom.

Podľa § 112 ods. 6 zákona o sociálnom poistení dávka sa odníme, zníži alebo jej výplata sa zastaví odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynulo obdobie, za ktoré sa dávka už vyplatila.

Podľa § 259 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z. v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu dôchodkového zabezpečenia, ktoré vznikli pred 1. januárom 2004 a o ktorých nebolo do tohto dňa rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 s odchýlkami ďalej ustanovenými.

V opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu a zhodne aj v podanom odvolaní proti rozsudku krajského súdu navrhovateľ vyčerpávajúcím spôsobom namieta nezákonnosť rozhodnutia o odňatí starobného dôchodku priznaného právoplatným rozhodnutím od 18.06.2010.

Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že v prejednávacom prípade sa krajský súd dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami, ktoré uplatnil navrhovateľ v opravnom prostriedku. V odôvodnení napadnutého rozsudku na ne dostatočne reagoval. Pokiaľ navrhovateľovi vznikol nárok na starobný dôchodok za splnenia všetkých zákonných podmienok dovŕšením 55 rokov veku dňa 16.07.1996, nie je možné jeho ďalšie prípadné žiadosti o priznanie starobného dôchodku posudzovať podľa právnych predpisov, ktorých činnosť nastala neskôr.

S námietkami týkajúcimi sa spôsobu výpočtu dôchodkovej dávky, vznesenými v podaných opravných prostriedkoch sa po právnej a skutkovej stránke vysporiada VÚSZ v konaní, ktoré bude u neho začaté po odstúpení žiadosti navrhovateľa (zo dňa 18.06.2013) vecne nepríslušnou Sociálnou poisťovňou.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v časti, ktorá sa týkala preskúmania rozhodnutia č. XXX XXX XXXX 0-II. zo dňa 09.02.2015 podľa § 492 ods. 1, 2 S.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 492 ods. 1, 2 S.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a v spojení s ust. § 250l ods. 2 a s § 246c veta prvá O.s.p. a s § 224 ods. 1 O.s.p. Účastníkom náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože navrhovateľ nemal úspech vo veci a odporkyni zákonodarca náhradu trov konania v zásade nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.